

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು.—ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—Question hour is over.

QUESTION FOR ANSWER ON THE DAY.

(Not taken up)

Utilisation of income from levy of Health Cess.

Q.—336. Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) the amount expected to be realised from health cess during this year;

(b) the object of levying this cess;

(c) whether any amount out of this is proposed to be allotted to District Boards;

(d) how they intend to utilise this amount; whether it is for expansion of health facilities?

A.—Sri T. CHANNIAH (Minister for Public Health and Local Self-Government).—

(a) About Rs. 1,00,000.

(b) To meet the increased cost of medicines, insecticides, etc., in Medical and Public Health Departments.

(c) No.

(d) Please see reply to (b) above.

Privilege Motion.

Request by a member to take up his Privilege Motion.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕಾ ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿಯವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ನಾನು ನಿನ್ನೆಯದಿನ ಒಂದು ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಮೋಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತು ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—It was understood that the adjournment motion and the privilege motion would be taken up for consideration of admissibility on the 26th, according to the desire of the Party Leader. I am still under that impression.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I can understand an adjournment motion

being taken up for consideration later. But the privilege motion must have precedence over all other business, and it should be taken up immediately.

Mr. SPEAKER.—It will have precedence over all other business on the 26th instant.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—There is no question of agreement with regard to the privilege motion, Sir, I made that point very clear that it should be taken up that day alone. But you were pleased to say that notice of the motion was not handed over two hours before the meeting, as required by Rules. So, I had to keep quiet yesterday. Now 24 hours have passed and the privilege motion must have precedence over every other business today and there is no discretionary power vested. Therefore I desire to move this motion.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—Where is discretionary power excluded?

Mr. SPEAKER.—Yesterday there was clear understanding between the Leader of the Opposition and myself on this question when Sri Mulka Govinda Reddy was also present.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Yesterday I did press that the privilege motion must be taken up.

Mr. SPEAKER.—But you ultimately agreed to take it up on the 26th.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—It is not like that. This cannot be postponed. It must be discussed.

Mr. SPEAKER.—It was open to you yesterday to press it.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I did.

Mr. SPEAKER.—You did not do it. This will be taken up on the 26th.

NON-OFFICIAL BUSINESS—RESOLUTIONS.

Mr. SPEAKER.—Now resolutions.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—There are some resolutions which are similar to each other. They may be grouped together and taken up to-day. The series are: Nos. 2, 25 and 56; again Nos. 4 and 26; Nos. 6, 7, 33 and 37; and Nos. 12, 17, 20, 24 and 42.

Mr. SPEAKER.—We will see to it after the first resolution is taken up and disposed of. I will have to consult the Leader of the House. The first resolution may be taken up now.

No. 1. Withdrawal of permission to tap toddy in dry taluks.

Sri V. MASIYAPPA (Hiriyur).—Mr. Speaker, Sir, I move the following resolution :

“That this Assembly is of the opinion that the recent order authorising the Deputy Commissioners to issue permission to tap toddy in the seven taluks which have gone dry be withdrawn in the interests of the poor depressed class people of these taluks as also the successful working of prohibition in the area.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇ, ಇದನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನೆಂದು ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಎಂದರೆ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನಮೇಲೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಈ ವರ್ಷ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೇ ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿರಲಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ಜವಾಬುಗಳು ಬಹಳ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಗ ನನ್ನ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದ ಅಗತ್ಯವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಧೃಢಪಡಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದರ ಉದ್ದೇಶ ಜನರು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರಲೇ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನ ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಲಿ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಬಡಜನರ ಆರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ ಒಂದು ಸುಪ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಭಾರತಾದ್ಯಂತವೂ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ,

ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ, ದೇಶ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ, ಇಂಥ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ಮರೆತುಬಿಡುವುದು ಧರ್ಮವೂ ಅಲ್ಲ, ನೂಕುವೂ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಅಡಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಜನರು ಇದು ಪ್ರಥಮತಃ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಹೀಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನರು ಕಡು ಮುಚ್ಚಿ ಮದ್ಯ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲಕೆಲವು ಅಭ್ಯಂತರಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಂಥ ಅಭ್ಯಂತರಗಳಿಗಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದಾವರ್ತಿ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ವಿರೋಧಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಅದರ ವಾದವೇನೆಂದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಆಕ್ರಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ತಯಾರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ, ಇದರ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಇದರಿಂದ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತದೆಂದೂ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಆಹಾರದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಣದ ಬೋಲತಾ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಬ್ಸಿಡಿಯೂ ಕೂಡ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದ್ರವ್ಯ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ವಾದಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಂದು ಮಾನವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯದ ಮಾದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ, ಇಂಥ ದಲಿತ ವರ್ಗದವರನ್ನು, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿರುವಂಥ ಜನರನ್ನು, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನೈತಿಕಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಕೆಲವಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಶೋಷಣೆಮಾಡಿ, ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಾದುದೇ? ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಇಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಂಡಿತ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಈ ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಅಗಲ ಹರಿಜನರ, ಬೋವಿಗಳ ಅಥವಾ ಲಂಬಾಣಿಗರ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾವು ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಈ ಕಾಡಿತವು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರುಪಾಲು ನಿಂತುಹೋಗಿರುವುದರೂ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತು ಭಾಗ ನಿಂತುಹೋಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗ ಈ ಶೀಲ ಕಾಡಿದುದೇಕೆಂಬ ಚಿಹ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ದೃವೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಆ ಚಿಹ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು

ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯದಿಂಚರಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ತಮ್ಮ ಆಯಾಸ, ಮೈ ಕೈನೋವುಗಳನ್ನು ರೈತನದೆಲ್ಲರಂತೆ ತಾವೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗಂಡಾಳು ರೂ. 1—4—0 ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ರೂ. 1—8—0 ವರೆಗೂ ಹೆಂಗನು ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ 10 ಅಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರವೂ ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೂಲಿ ಹಣದಿಂದ ಬಹಳ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಹಳ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ಕುಡಿತ್ತವೊಂದು ತಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅವರು ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ 100—120 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಸುಖದಿಂದ ಜೀವನಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet).—I rise to a point of order. How is it relevant to this subject? He is making a speech about prohibition.

Mr. SPEAKER.—The wording of the resolution is : the recent order authorising the Deputy Commissioners to issue permission to tap toddy in the seven taluks which have gone dry..... The Hon'ble Member is not confining his remarks to that subject.

Sri V. MASIYAPPA.—I will come to that point. Just by way of introduction I am saying this.

ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅಲ್ಲ ಹೆಂಡವನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧಮಾಡಿರುವ 5 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆಯೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮಹಾ ಅನರ್ಥವಾಗ ತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿ.ರಿಕೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದು ಮುಂದೆ ಅನ್ನ ಇಟ್ಟು ಊಟಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಮಾಡಿರುವ ಕಡೆ ಹೆಂಡವನ್ನಿಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕುಡಿಯುವವರನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಚಟವಿರುವವರು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸೇರಿದ ಇಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಎಕ್ಸೆಜು ಇರಾಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರು ಎಷ್ಟು ಎಕ್ಸೆಜು ಕೇಸುಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದ್ದರೂ ಇಳಿಸುವ ವನದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರೂ, ಎಕ್ಸೆಜು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಗೇ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ, ತರವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಪೊಲೀಸು ಮತ್ತು ಸೈಪರ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಟ್ಟು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದರ್ಜದಿಂದ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೂ, ಅನ್ಯಾಯ ಅಥವಾ ಕಳ್ಳತನ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ನಡೆಯದಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಮರದಿಂದ ಇಳಿಸಿದ ಸೇರಿದ ಸೀದಾ ಗೊತ್ತಾದ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ನಿಗಾ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೇಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೊಲ ವೇದರೆ ಕಾಯುವವರಾರು? ಅಕ್ಕಮವು ನಡೆಯುವ ಕಡೆ ತಡೆಮಾಡಲು ಹೋಗುವವರೇ ಸೇವಿಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹತೋಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಈಗ ನೂರಾರು ಕೇಸುಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ಪೊಲೀಸ್ ಸರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟೋ ಅಥವಾ ದಫೇದಾರರೋ ಕೇಸು ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಯಾವತೀಕ್ಷಣವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಕೇಸನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬಹಳ ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ 15 ರಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳೊಳಗೆ ಜುರಾನೆ ಹಾಕುವುದಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಎಕ್ಸೆಜು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಶೇಕಡ ಒಂದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿದೆ. ಕಾನೂನಿಗೇನೂ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ವರೆಗೆ ಜುರಾನೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಾಗಲೂ ಸಹ ಈ ಸಮಾಜಭ್ರಾತುಕರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನವರು ತೀಕ್ಷಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಬಹಳ ಲಘುವಾಗಿ ಕಂಡು ಅಲ್ಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಇಳಿಸುವುದು, ಕಾಣದಂತೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟುಹಾ ಗಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಪವಾದ ಜುರಾನೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನೇಕರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೂಡದಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಸದ್ದಾಯಿ ವಿರುವುದಿಂದ ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸು ಅಥವಾ ಎಕ್ಸೆಜು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಏನು ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿನಡೆ ಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ ಮಾದರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ರೀತಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಮದ್ಯಪಾನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 1948 ಮತ್ತು 1949ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಾನನಿರೋಧ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಸದುದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಆ ವಿಧವಾದ ಸಮಿತಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೋರ್ಟಿನವರು ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಶಿವಾರ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡ

ದಕ್ಕೂ, ಮರದಿಂದ ಇಳಿಸಿದ ಸೇರಿದ ಸೀದಾ ಗೊತ್ತಾದ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ನಿಗಾ ಇಡುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೇಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೊಲ ವೇದರೆ ಕಾಯುವವರಾರು? ಅಕ್ಕಮವು ನಡೆಯುವ ಕಡೆ ತಡೆಮಾಡಲು ಹೋಗುವವರೇ ಸೇವಿಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹತೋಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಈಗ ನೂರಾರು ಕೇಸುಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ಪೊಲೀಸ್ ಸರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟೋ ಅಥವಾ ದಫೇದಾರರೋ ಕೇಸು ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಯಾವತೀಕ್ಷಣವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಕೇಸನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬಹಳ ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ 15 ರಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳೊಳಗೆ ಜುರಾನೆ ಹಾಕುವುದಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಎಕ್ಸೆಜು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಶೇಕಡ ಒಂದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿದೆ. ಕಾನೂನಿಗೇನೂ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ವರೆಗೆ ಜುರಾನೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಾಗಲೂ ಸಹ ಈ ಸಮಾಜಭ್ರಾತುಕರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನವರು ತೀಕ್ಷಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಬಹಳ ಲಘುವಾಗಿ ಕಂಡು ಅಲ್ಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಇಳಿಸುವುದು, ಕಾಣದಂತೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟುಹಾ ಗಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಪವಾದ ಜುರಾನೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನೇಕರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೂಡದಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಸದ್ದಾಯಿ ವಿರುವುದಿಂದ ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸು ಅಥವಾ ಎಕ್ಸೆಜು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಏನು ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿನಡೆ ಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ ಮಾದರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ರೀತಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಮದ್ಯಪಾನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 1948 ಮತ್ತು 1949ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಾನನಿರೋಧ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಸದುದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಆ ವಿಧವಾದ ಸಮಿತಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೋರ್ಟಿನವರು ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಶಿವಾರ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡ

(SRI V. MASIVAPPA).

ದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿರೋಧ ಮಾಡಿರುವ ಕಡೆ ಸೇರಿದ ಇಳಸಿ ಬೇಕಾದ ಕಡೆಗೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿರುವಂತೆ, ಹಾಗೆ ಇಳಸಿದ ಮದ್ಯ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಿರಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಹಿರಿಯೂರು ವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಳ್ಳತನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ತಮಕೂರು ಹಾದು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ನಮಗೆ ನೂರಾರುಕಡೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸೇರಿದ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತಮಕೂರು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೂ ಮೇಕೆ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗರಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಇಳಸಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಜಾಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೂರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ತರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಗೋರಿಬದನೂರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮರಗಳಿವೆ. ಅಂಥ ಕಡೆಯಿಂದ ತರಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಿ; ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರನ್ನು ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಡೆ ಪಾನಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರಬಾರದು. ಅವರ ಹಿತ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

1-30 P. M.

ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕೂಲಿಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅದಾಯ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನಿಂದ ಅವರು ಮನೆ ಮಠ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಲಿಯವರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಅಭಾವವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಣವುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಆಶೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಬೆಂಬಲಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಏನುಯಿದಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸತ್ಯದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಕೊಡಬೇಕು. ಬಹಳ ಅನಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವನಗಳಲ್ಲಿ ಮರಕಟ್ಟಲು ಸಾಮಾನು ನಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಇದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಡವನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಾವು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್‌ನ ಯಶಸ್ವಿನಿದ್ದೇ ಅದರ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವಿಧವಾದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved.—

“That this Assembly is of the opinion that the recent order authorising the Deputy Commissioners to issue permission to tap toddy in the seven taluks which have gone dry be withdrawn in the interests of the poor depressed class people of those taluks as also the successful working of prohibition in the area.”

I would also wish to draw the attention of the Hon'ble Members of this Assembly to Rule 113 of the Rules of Procedure and Conduct of Business of this House which reads as follows

“No speech on a resolution, except with the permission of the Speaker, shall exceed fifteen minutes in duration

Provided that the mover of a resolution when moving the same and the Minister concerned when speaking for the first time, may speak for thirty minutes or for such longer time as the Speaker may permit.”

So no speech should exceed fifteen minutes.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪನವರು. (ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗತಾನೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಂಡಿಸಿದ ಈ ರದ್ದಾವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಇದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಆಗತಕ್ಕ ದುಷ್ ಪರಿಣಾಮ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದರಲ್ಲೇ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದು ವದಂತಿ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದರ ದುಷ್ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಶೀಘ್ರವೇ ಎಂಟು ಅಂಚೆಯಂತೆ ಹೆಂಡವನ್ನು ಮಾರಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ರುಜುವಾತುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಎಳೆದು ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದು ಜಾಣಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಹಬ್ಬುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಕುಟ್ಟಿ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಮರಕಟ್ಟುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಕಾರಣ ದೂರಾರೋಪನೆಯಲ್ಲದೆ ಇಂಥಾ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ

IN DRY TALUKS

ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಬಿಡಿಯಿಲ್ಲ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಾರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳೋಣ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೇ ಏನಾ ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರದ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಮರ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು. ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಅಂಶ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಆ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಶೇಂಧಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನರಾಯಿಸು ತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಶೇಂಧಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡತನದಿಂದ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಎರೋದಿಸಿದ್ದೇವೋ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬಯಸದೆ ಸರಿಯಾದವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಏನೆಂದರೆ : ಅಂಥಾ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮರಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೊಡಕೂಡದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಡೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ. ಹಿಂದೆ ದೂರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಕುಡುಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪಾನ ನಿರೋಧ ಇದ್ದರೂ ಕಡ್ಡತನದಿಂದ ಕಡುಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾ ಅಷ್ಟೇ ಹೊರಡಿಸುವಾಗ ದೂರ ರೋಚನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಠರಾವನ್ನು ತುಂಬಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹತ್ತಿರವರ್ತಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮನಿಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದುಗ್ಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಸಹ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಅದರಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷದವರ ಹೆಡೆಯವರಿಂದ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಯಾವ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತರೋ, ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣೆ ಘೋಷಣೆ ಏನಿತ್ತೋ, ತಾವು ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಾಗಿದ್ದು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏಕೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರೋ ಈ ಚಲುವರ ಕಡೆಗೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಉಂಟು—ತಮಗೆ ಯಾರಿಂದ ಉಪದೇಶವಾಯಿತೋ ಅಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮರ ಹಿಂಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದು ಯಾವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈಗ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಧೈರ್ಯಸಾಧನೆ ಈಗ ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ತಡೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ನಾವು ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಡಿತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು,

ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಂತೆ 5 ಡಿಸ್‌ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಅಚರಣೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಬೇಲೂರು ಸಕಲೇಶಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದೆವು. ಈ ವರ್ಷ ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು—ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು—ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳದವರೂ ಕೊಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ನೋಡೋಣ.

ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮನಿಯಪ್ಪನವರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಅನುಭವವನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಡಿತವಿರುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಾನೂನು ನಿಂದಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೊಂದು ದುಷ್ಪಟ. ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಚಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರು ಒಡಾಡತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ, ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಸೋತುಹೋಗಿ ಈ ಚಟ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕುಡಿತವಿರುವುದು ಶೇಕಡ 90 ತಾರು ಬೀವರೆ. ಆ ಬಡವನು ಬಿದ್ದಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯವರು ಹಿಂದೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು, ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ, ಕುಡಿತ ಯಾವ ರೀತಿ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಡವರು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಈ ದುಷ್ಪಟ ಅಂಥಾದ್ದು; ಹಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರಿ. ಆದರೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಎದುರಿಗೇ ಅಂಗಡಿಗಳಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧ ತಾಮಸಕೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಕುಡಿಯುವವರು ಡಾಬುಸುಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಸಿಕ್ಕುವಹಾಗಿಲ್ಲದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿದೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ ಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಊರಮುಂದೆಯೇ ಹೆಂಡ ಇದ್ದರೆ, ಹೇಗೆ ಬಡುತ್ತಾರೆ? Staff ನವರೂ ಸಹ ಈ ಚಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕುಡಿತ ಸಾರೋದ್ದಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಕುಡಿತ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕಡೆ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿತ ನಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು).

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ಪಾನನಿರೋಧ ನಮ್ಮ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅಲ್ಲ ಕೂಲಿಯವರು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅರಸೀಕೆರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ? ಅಲ್ಲ ಕುಡಿತ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ಕುಡಿತ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಅವರು ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕುಡಿತ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಹೇಗಿತ್ತು, ಈಗ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು. ನಾನು ನೋಡಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲರವ ಕಡೆ ಶೇಕಡ 90 ಜನರು ಕುಡಿತದ ಚಟ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ 10 ಪಾಲು ಜನರು, ಹಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರುವವರು ಡಾಬಸ್ ಪೇಟೆಗೆ, ಕಾನನ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಕಾರಣ. ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ಅರಸೀಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರು ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟುಗಳು Dry ಆಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿವೆ: ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಕಡೂರು, ಇತ್ತರ ಕಡೆ ತುಮಕೂರು ಈ ಮೂರು ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟಿನವರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು! ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಅಷ್ಟೆ. ಲಕ್ಷಾಧೀಶರಾದ ಇಂಥಾ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪಿಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಕಣಕಟ್ಟಿ ಊರನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅದು ನಾಲ್ಕು ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟುಗಳ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರು ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟುಗಳು 'ಡ್ರೈ' ಪ್ರದೇಶಗಳು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕಣಕಟ್ಟಿ ಒಂದಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿ. ಈ ರೀತಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇಂಥ ಒಂದೊಂದು Pockets ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು! ಅಂಥಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಬಾರದಿತ್ತೇ! ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಅಂಥಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರಿಗೂ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ, ಈ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಅರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಅದೃಷ್ಟವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು (ಕಡೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಿಡ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಊರ ಮಗ್ಗಲನಲ್ಲೇ, ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕುಂದುಕ ಒರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗವ ನಕ್ಕೂ ತಂದಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನವಲ್ಲೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎವರ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅನೇಕ

ಜನ ಬಂದು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮರಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ವಂತ್ರಿವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನೇಕರು ಆಪಾದನೆ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಮರಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಇಂದು ಅದಷ್ಟೂ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೆಂಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅವಕಾಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇ ಖುದ್ದು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನನ್ನೊಡನೆ ಬರಲಿ ಕಡೂರು ಟೌನ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ, ಊರಿನ ಮನೆ ಮಗ್ಗಲನಲ್ಲೇ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸಲು ಮರಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಡೂರಿಗೆ ಒಂದು ಫಾರ್ಮ್ ಕೂಡ ದೂರವಿಲ್ಲ, 50 ಗಜ ದೂರದಲ್ಲೇ ಮರಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹರಿಹರ, ದಾವಣಗೆರೆ, ಕಡೂರು ಬಟ್ಟರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವರೆಗೂ ಎಲ್ಲೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವೆಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಾಣ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಸೀಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗ ಹರಿಹರ, ದಾವಣಗೆರೆ ಬಟ್ಟರೆ ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಊರ ಮಗ್ಗಲನಲ್ಲೇ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದಾದರೆ ಏನು ಆಭಾಸ! ಟೌನ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛಿ ಬಿಟ್ಟು ಸೇವನೆಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮರ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟುಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಟೌನ್ ಮಗ್ಗಲನಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು (ಹಿರಿಯೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೆ, ಈಗ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀವಾಣಿ ಮನಿಯಪ್ಪನವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಧ್ಯಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಎಂದರೆ, ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡವನ್ನು ಇಳಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ಸಾರಾಯಿ ಇಳಿಸಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಥವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ, ಅದು ಪಾನನಿರೋಧಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಾಢವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಏನಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ತಾವು ಸತತವಾಗಿ ಒನತೆಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಹೊರಟಿರೋರೋ ಅದು ತರಕಳ ಗಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನತೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ

ಸಂಪತ್ತು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಕ್ತಿ. ಜನತೆ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ದ್ದರೆ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಡವರು. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮನಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅನೇಕವಾಗಿ, ಬಡವರೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಹರಿ ಜನರೂ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಜನರೂ ಕೂಡ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡವನ್ನಿಳಿಸಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಇದರಿಂದ ಬಂದರೂ ಇದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಏನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಪ್ರಿನ್ಸ್ಪೆರ್ಸ್ 47ನೆಯ ನಿಯಮಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

"Article 47.—The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties and, in particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health."

ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದು, ಇಸ್ತಿಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದವು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ತಾನೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ? ಹೆಂಡವನ್ನು ಇಳಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಡಿ, ಮುಟ್ಟಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸರ್ವಧಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಾಲ್ಯಶಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದರೆ, ಜನರು ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜನರು ಬಾರದೇಯಿದ್ದರೆ ನಾವೇ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಯಿತು ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದು. ಹೆಂಡದ ಅಂಗದ ಯಿದ್ದರೆ ಜನರು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇದು ಬೇಡಿ, ನೀವು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ, ನಾವು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿಡುವುದು ಸರ್ವಧಾ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಬಡ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾನನಿರೋಧವಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ; ಬಂದ ಹಣದಲ್ಲಿ ತಾವು ಜಮೀನು ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡುಗಂಟೆಗೇ ಹೆಂಡದಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದರೆ, ಅಂಥವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಬೇಕು. ನಾವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ನಾವು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡವನ್ನಿಳಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದರೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿಕೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡವನ್ನಿಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಪ್ರಿನ್ಸ್ಪೆರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ 47ನೆಯ ವಿಧಿಗೇ ವಿರೋಧ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಏನೇ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪಾನಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ತಾವು ಈಡು ವರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪನವರು (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಅದ್ವೈತ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮನಿಯಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಬಹಳ ಮಹತ್ವರವಾದುದು. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವರವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವೊಡಿಸುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬರು ಮಹಾಸುಭಾಷಕರ ಹೇಳಿಕೆರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. "ಮಧುವಿನ ಆಸೆಗೆ ಅಲಗ ನೆಕ್ಕುವ ಸೋಣಗಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಡದು" ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಮಹಾಸುಭಾಷಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಆಸೆ ಪುನಃ ಕುಡಿಯುವುದರ ಕಡೆ ಹೋಗದೆ ಬಿಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಮನಸ್ಸು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೇಯಿದ್ದರೆ, ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ; ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ಅನುಭವವಾಗಿರಬಹುದು. ನಮಗೆ ಸಿಹಿಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಕುಡಿಯುವವರು ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸಿಹಿಯಂತೆ ತಿಳಿದು ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಮರೆತು, ತಮಗೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೊಲುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕಂಡಿತಂದೆ ಮಾನವನ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ, ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಮಾನ

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪನವರು).

ವನ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವ ಈ ಸಭೆಯವರು ಇದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಾಲದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದರೆ, ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಭಗವಾತ್ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ “ಪಾಪಿಯ ಧನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವುದೆ? ನಾಯಿಯ ಹಾಲು ನಾಯಿಯ ಕುನ್ನಿಗೆಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಮೃತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು” ಎಂಬಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ: ನಾವು ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ದೇಶ ಸೇವೆಯನ್ನು, ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನರು ಬದುಕಲು, ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತರಾದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಯಾವ ಮೂಲ ತತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಬಾಳಿ ಅಳಿದುಹೋದರೋ ಆ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಧಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೀರ್ತಿಗೇ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೀರ್ತಿಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಅವರ ಅಭಿಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

2 P.M.

ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯಪಾನಕ್ಕೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 46-47ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಹದ್ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ 3-4 ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಯಕರಾದ ಪ್ರಧಾನ ನೆಹರೂವರು ನೀತಿವಂತ ಸಮಾಜ ಸೃಷ್ಟಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ ಭಾರತ ಸೇವಕ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಜನರ ನೀತಿ ನೀತಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ, ಜನತೆಯ ನೀತಿ ಕುಂದುತ್ತಿದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಪತನವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ನೀತಿ ಪತನವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳೆಲ್ಲ ಇದೊ ಒಂದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—May I suggest this? I am interested in as many resolutions as possible being taken up.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I rise to a point of order, Sir. The Hon'ble Chief Minister is not sitting in his seat. He cannot therefore speak from another seat. I want a ruling.

Sri M. MADIHA (Nanjangud-Scheduled Castes).—I rise to a point of order, Sir. No seats are allotted by the Hon'ble Speaker so far as the members are concerned. The members to whom seats are not allotted are free to sit anywhere in the Assembly Hall.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Can a member speak from any other seat?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—This is not so important a matter as to deserve any consideration of the House. Besides, for the satisfaction of my Hon'ble friend, I may say the Ministry is one of joint responsibility and it does not matter wherefrom the reply comes.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಚರ್ಚೆಯಾಗತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಏನೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಏನು, ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಮುಂದಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಆ ನನ್ನ ನೋಟ.

Mr. SPEAKER.—The concerned Minister will reply. Is that what the Chief Minister suggests?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Yes.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರು (ಜನಾರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖಾ ಸಚಿವರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಪಾನನೋದ್ರೇಕವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಂದಿಯನ್ನು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರಿಂದಲೇ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆದಾಯವು ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಶೇಂದಿ ಅಂಗಡಿಗಳು, ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೊರಗಡೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಶೇಂದಿಯನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯುರತಕ್ಕ ಮರಗಳಿಂದ ಶೇಂದಿಯನ್ನು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದನಂತರ, ಎಷ್ಟು ಬಳಕೆಗೆ ಸಾಲದೆ ಬರುತ್ತ

ದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ, ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಈ ಪಾನಿನೋದ ಪಾರಿಯಲ್ಲೂ ತೋರಿ ಅಂಥ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ತರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈಗ ನೂಟಿಸಿರತಕ್ಕ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾನಿನೋದ ಪಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಶೇಂದಿಯನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪುನಃ ಅನೇ ಹುಟ್ಟುಬಹುದೆಂಬ ಒಂದು ಅನುಮಾನವನ್ನು ತಾವುಗಳಾರೂ ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪಾನಿನೋದ ಬರಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ ಶೇಂದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ, ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದಂತೆ, ಸಾಗಿಸಲು ಫೋಲಿಸ್ ಮತ್ತು ಆಬಾರಿ ಶಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಾವಲಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಅಕ್ರಮ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳೇನಾದರೂ ನಡೆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇಳಿಸಲಾದ ಶೇಂದಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲು ಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪನವರು.—ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—It may be put to vote.

Mr. SPEAKER.—The House has granted permission to withdraw the resolution.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I demand a poll.

Mr. SPEAKER.—Not necessary. Leave is granted and the mover has withdrawn his resolution.

Request to dispose of as many resolutions as possible.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಾಜ್‌ಯವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿರ್ಣಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ 81 ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಅದಷ್ಟು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ

ಮುಂದೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂರು ಮಂದಿ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂರು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿರೋಧಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ಣಯಗಳೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Members come to some understanding, that may be considered.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—That is left to the Chair.

Mr. SPEAKER.—We will see to it. Tomorrow also we have Resolutions.

No. 2. Abolition of Middle School Examinations.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕರಿಯಪ್ಪನವರು (ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.—

“ವಿಡ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.”

ಒಂದು ದೇಶದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳು ಹೇಗಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಆ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತರಬೇತು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತರಬೇತು ಹೊಂದದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅನಾನುಕೂಲ, ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದಕಾರಣ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕ್ರಮ ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ್ವಾರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದೆ, ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸದೆ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆರು ತಿಂಗಳಾಗಿರುವ ಮಗುವಿಗೆ ಹೊಲಿಸಿದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಮಗುವಿಗೆ ತೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ ಹಂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾನಾದರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ